

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122207881
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3122207881.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: A. B. (predtým A. C.), nar. X.X.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, D., o zaplatenie 5.122,48 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou dňa 8.12.2022 sa domáhal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 5.122,48 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.327,72 Eur od 4.3.2022 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorú uzavreli dňa 10.7.2018 žalovaná s VÚB, a.s. (ďalej aj „banka“), poskytla banka žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach (VOP), ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 497 Obchodného zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z. a zmluva o úvere je absolútnym obchodom. Žalovaný porušil svoje povinnosti podľa zmluvy, pretože napriek opakovaným výzvam pôvodného veriteľa neplnil pohľadávku riadne a včas. Žalovaná napriek opakovaným výzvam VÚB, a.s. neplnila pohľadávku riadne a včas, čím porušila svoju povinnosť. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy o úvere voči žalovanej postúpil žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 5.122,48 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3.327,72 Eur, riadneho úroku vo výške 1.794,76 Eur. Ohľadom uplatnených zmluvných úrokov poukázal žalobca na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 113/2018 zo dňa 30.7.2019. Žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 4.3.2022, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Na výzvu súdu žalobca v písomnom podaní zo dňa 23.5.2023 uviedol, že žalovaná uzavrela dňa 10.07.2018 s pôvodným veriteľom VÚB, E.. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo forme povoleného prečerpania vo výške 3.400 Eur. Povolené prečerpanie je možnosť prečerpať finančné prostriedky na vlastnom účte. Všetky pohyby, ktoré po vyčerpaní vlastných prostriedkov majiteľ bežného účtu na účte uskutoční, sa stávajú predmetom úveru. Povolené prečerpanie na účte sa môže opakovať, čiže keď predchádzajúcu „pôžičku“ splatí t. j. navýši stav svojho bežného účtu o čiastku, ktorá bola požičaná a o sumu úrokov a môže často z princípu revolvingu (revolving je možnosť čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti znovu žiadať banku o povolenie čerpania prostriedkov) znovu využiť

čerpanie prostriedkov do mínusu. Žalovaná nebola v zmysle zmluvy povinná uhrádzať žiadnu pravidelnú splátku. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. V zmysle čl. I Zmluvy bol dlžník povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, zaplatiť úroky, poplatky a ďalšie záväzky podľa tejto Zmluvy. Podľa čl. 10.2. VOP: „Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky každým pripísaním peňažných prostriedkov na účet, a to priebežným znižovaním záporného zostatku Vášho bežného účtu, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené.“ V predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. Nie je potom možné aplikovať ustanovenia § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka. Postupca vyzval žalovanú výzvou zo dňa 19.12.2019 označenou ako „Upomienka“ na úhradu nepovoleného debetu vo výške 119,96 Eur v lehote 15 dní. Nakoľko zo strany žalovanej nedošlo k úhrade, čo preukazuje aj predložená platobná história, právny predchodca žalobcu pristúpil podaním zo dňa 20.01.2020 k vyhláseniu dlhu za okamžite splatný v súlade s ust. § 563 Občianskeho zákonníka a ust. čl. 10.3 VOP. K ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe podania zo dňa 20.01.2020. V súvislosti s posúdením premlčania žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu, resp. žalobca mohol právo na zaplatenie celej pohľadávky uplatniť na súde žalobou najskôr v deň po vyhotovení výzvy, t. j. 21.01.2020. Premlčacia doba by tak uplynula najskôr dňa 21.01.2023. Nakoľko bola žaloba podaná na súde dňa 18.12.2022 žalobca si nárok uplatnil pred uplynutím premlčacej doby. Žalobca špecifikoval jednotlivé debetné a kreditné operácie na bežnom účte žalovanej od 4.4.2019 do 28.2.2022. Žalovaná z poskytnutého úverového rámca počas jeho existencie vyčerpala sumu 11.622,56 Eur a počas obdobia existencie povoleného prečerpania žalovaná uhradila sumu 8.294,84 Eur. Z uvedeného je zrejmé, že pohľadávka žalobcu pozostáva z neuhradených vyčerpaných finančných prostriedkov spolu vo výške 3.327,72 Eur. V zmysle čl. 10.3. VOP banke vzniklo právo voči žalovanej po dobu trvania nepovoleného debetu na úroky zo sumy nepovoleného debetu. Žalovanému bol následne vyúčtovaný neuhradený úrok vo výške 1.794,76 Eur za obdobie od 20.1.2020 do 28.2.2022, ktorý úrok žalobca špecifikoval uvedením jednotlivých súm, z ktorých bol úrok uplatnený, uvedením úrokovej sadzby a jednotlivých období. Ďalej žalobca uviedol, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žalovaný bol bankou vyzvaný k úhrade omeškaných splátok výzvou zo dňa 20.1.2020. Z predloženej platobnej histórie vyplýva, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky aj napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a preto bola pohľadávka na žalobcu postúpená v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Boli splnené podmienky, a to preukázateľne odoslanie písomnej výzvy dlžníkovi v omeškaní a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní, ktoré ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách a judikatúra súdov (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018, sp. zn. 1Obdo 92/2018 zo dňa 20.11.2019) vyžadujú pre platné postúpenie pohľadávky.

3. V podaní zo dňa 31.5.2023 žalobca uviedol, že pri posudzovaní bonity žalovaného právny predchodca žalobcu vynaložil odbornú starostlivosť v súlade s ust. § 7 ods. 1 a nasl. zákona č. 129/2010 Z.z. a opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra, ktorý predložil v prílohe a z ktorého je zrejmé, že spotrebiteľ nemal v čase podania žiadosti žiadne existujúce záväzky. V rámci výpočtu limitu ukazovateľa schopnosti splácať veriteľ počítal s úverovým zaťažením novo poskytnutého úveru s mesačnou splátkou vo výške 170 Eur (ako 5% z úverového rámca 3 400 Eur). Príjem spotrebiteľa bol overený nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne, na základe tohto overenia veriteľ akceptoval čistý príjem spotrebiteľa vo výške 690 Eur. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ uviedol rodinný stav ženatý/vydatá a žiadne vyživované osoby. Životné minimum na členov domácnosti spotrebiteľa ku dňu poskytnutia úveru bolo teda vo výške 199,48 Eur. Limit ukazovateľa schopnosti splácať úver predstavoval 0,35, teda neprekročil hodnotu 0,85, ktorú nemohol prekročiť vzhľadom na ust. § 2 ods. 5 Opatrenia NBS. Skúmanie bonity spotrebiteľa je bezpochyby otázkou skutkovou. Žalobca má za to, že skúmanie bonity nebolo v tomto konaní sporné, či inak namietané zo strany žalovanej, preto nastupujú účinky nespornosti skutkových tvrdení žalobcu (§ 151 ods. 1 CSP). Ďalej žalobca poukázal na to, že zákonodarca v ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ukladá poskytovateľovi úveru brať do úvahy príjmy a výdavky spotrebiteľa alebo nahliadnuť do príslušnej databázy a nestanovuje naplnenie týchto predpokladov kumulatívne. V danom prípade došlo k preukázaniu riadneho postupu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere. Na podporu svojich tvrdení poukázal žalobca na viacero rozhodnutí krajských súdov.

4. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila. Žaloba jej bola doručená spolu s výzvou na vyjadrenie.

5. Strany boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Žalovaná bola predvolaná podľa § 106 ods. 1 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), z adresy jej bydliska evidovanej v registri obyvateľov Slovenskej republiky, a podľa § 111 ods. 3 CSP sa predvolanie považuje za doručené dňom jeho vrátenia súdu, keďže žalovaná ho neprevzala v odbernej lehote. Vec bola prejednaná podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalovaného, ako aj v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, ktorí s tým súhlasili. Strany o odročenie pojednávania nežiadali.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, pokusu o zmier zo dňa 12.9.2022, podacieho hárku, rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 3.3.2022, zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 10.7.2018, všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. pre depozitné produkty účinných od 13.1.2018 („VOP“), európskych informácii o spotrebiteľskom úvere, žiadosti o povolené prečerpanie zo dňa 10.7.2018, cenníka VÚB, a.s. platného od 13.1.2018, upomienky zo dňa 19.12.2019, platobnej histórie, listín z č.l. 80 až 82, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 17.3.2022, odpovede Mesta Ilava z č.l. 87, vyjadrenia žalobcu zo dňa 23.5.2023, príloh tohto vyjadrenia, podania žalobcu zo dňa 25.5.2023, podania žalobcu zo dňa 31.5.2023 s prílohou, zvyšného obsahu spisu.

7. Na žiadosť žalovanej zo dňa 10.7.2018 uzavrela dňa 10.7.2018 žalovaná ako dlžník a majiteľ účtu s VÚB, a.s. ako veriteľom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo forme povoleného prečerpania „flexidebet“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva o úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru – peňažných prostriedkov vo forme povoleného prečerpania k bežnému účtu IBAN F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s dohodnutou výškou prečerpania 3.400 Eur v súlade s VOP, pričom dlžník sa zaviazal, že poskytnuté peňažné prostriedky vráti, zaplatí úroky, poplatky a splní ďalšie záväzky podľa tejto zmluvy. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 18,90% ročne. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá nasledovne: ukončením zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania, alebo kedykoľvek na žiadosť veriteľa alebo na žiadosť dlžníka.

8. VÚB, a.s. vyhotovila upomienku zo dňa 19.12.2019 adresovanú žalovanej, ktorou vyzvala žalovanú, aby v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy uhradil nepovolený debet v sume 119,96 Eur na bežnom účte IBAN F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

9. Výzvou na zaplatenie zo dňa 20.1.2020 VÚB, a.s. oznámila žalovanej, že vzhľadom k tomu, že napriek predchádzajúcim upomienkam je na bežnom účte IBAN F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX naďalej evidovaný nepovolený debet v sume 3.586,07 Eur, banka vyhlasuje záväzok okamžite splatným, vypovedá dodatok k zmluve o bežnom účte o poskytnutí kontokorentného úveru a ruší limit prečerpania prostriedkov na účte ku dňu 20.1.2020 s tým, že ak do 3 dní od doručenia tejto výzvy žalovaná nevyrovná svoj záväzok, debetné karty budú zrušené.

10. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

19. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka Zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

20. Podľa § 710 Obchodného zákonníka Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

21. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj

dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 10.7.2018 bola medzi VÚB, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní bežného účtu podľa § 710 Obchodného zákonníka, z ktorej vyplýval záväzok banky na bežnom účte žalovanej vykonávať platobné operácie nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte až do výšky úverového rámca povoleného prečerpania a záväzok žalovanej peňažné prostriedky čerpané z tohto úverového rámca vrátiť banke spolu s úrokom v dohodnutej úrokovej sadzbe. Ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaná obsah zmluvy a obchodných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že banka vzorový text zmluvy, obchodných podmienok používala vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalovanej poskytol finančné prostriedky veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaná pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo vyplýva aj z jej označenia v zmluve a z označenia samotnej zmluvy ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu aj v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže žalovanej bol úver poskytnutý na jeho osobnú potrebu, a banka úver poskytla ako podnikateľ, keďže predmetom jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov na základe bankového povolenia. Súčasťou zmluvy boli VOP. V danom prípade ide o úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie banky, ako to vyplýva zo základných podmienok úverovej zmluvy. V zmysle § 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. Na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27. Žalobca žalobou uplatnil proti žalovanej nárok na peňažné plnenia vyplývajúce z tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná nepopierala, že s veriteľom VÚB, a.s. uzatvorila uvedenú zmluvu o úvere a že na základe nej čerpala peňažné prostriedky formou povoleného prečerpania na bežnom účte a že ich vrátila v rozsahu ako uvádzal žalobca.

23. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanej na základe predmetnej zmluvy o úvere. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie v konaní. Súd vecnú legitimáciu sporových strán skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

24. Žalobca tvrdil, že pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými z úverovej zmluvy zo dňa 10.7.2018 nadobudol od veriteľa VÚB, a.s. na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 3.3.2022. Prejav vôle VÚB, a.s. postúpiť pohľadávku z úverovej zmluvy zo dňa 10.7.2018 na žalobcu vyplýva z predloženej prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 3.3.2022, ako aj z oznámenia VÚB, a.s. zo dňa 17.3.2022 o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanej.

25. Súd preskúmal, či bol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Toto zákonné ustanovenie definuje podmienky, za akých možno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou (žalobca). Prvá veta uvedeného zákonného ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Ak tieto podmienky kumulatívne splnené nebudú, zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018). Z uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu SR vôbec nevyplýva

záver, ktorý uvádzal žalobca vo svojom podaní zo dňa 24.5.2023, a podľa ktorého, v predmetnej veci údajne neplatia uvedené podmienky potrebné pre postúpenie, pretože omeškanie klienta s úhradou jeho záväzku trval čas presahujúci jeden rok. V ustanovení § 92 ods. 8 vety druhej zákona č. 483/2001 Z.z. sa uvádza: Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Najvyšší súd SR poskytol výklad aj k druhej vete ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., podľa ktorého druhá veta obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; a upravuje tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku trval zákonom kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Z druhej vety uvedeného zákonného ustanovenia je teda zrejmé, že sa bude aplikovať len vtedy, ak klient pred postúpením pohľadávky uhradí omeškaný záväzok, čo nie je tento prípad, keďže žalobca netvrdil, že žalovaný zaplatil omeškaný záväzok z úverovej zmluvy pred postúpením pohľadávky na žalobcu. Zakaždým teda musia byť splnené uvedené dve podmienky stanovené v prvej vete tohto zákonného ustanovenia, a navyše podľa druhej vety tohto zákonného ustanovenia banka nemôže postúpiť pohľadávku ani vtedy, keď klient uhradil omeškaný peňažný záväzok pred postúpením pohľadávky, ale táto tretia podmienka sa neuplatní vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Aj keď omeškanie klienta presiahlo jeden rok, pre platné postúpenie pohľadávky musia byť vždy splnené dve podmienky vyplývajúce z prvej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Súd zistil, že v danom prípade nebola naplnená podmienka písomnej výzvy banky dlžníkovi na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách a jej doručenia žalovanému. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 23.5.2023 poukázal na výzvu banky zo dňa 20.1.2020. Predložil poštový podací hárok od Slovenskej pošty, a.s., z ktorého vyplýva, že banka zasielal žalovanej poštovú zásielku, no nie je tam uvedený dátum podania na poštu, a teda tento poštový podací hárok nepreukazuje, že žalovanej bola doručovaná výzva banky zo dňa 20.1.2020. Žalobca nepredložil potvrdenie o doručení zo systému sledovania zásielok Slovenskej pošty, a.s. (obsahujúce dátum podania na poštové prepravu, dátum prevzatia zásielky, resp. dátum vrátenia neprevzatej zásielky), ktorý doklad žalobca predkladal v iných konaniach, kde tiež vystupoval ako žalobca, a ktorý doklad súd uznával ako vierohodný dôkaz o doručení písomností druhej strane. Žalobca predložil aj upomienku banky zo dňa 19.12.2019, ktorá obsahuje výzvu banky adresovanú žalovanej na uhradenie nepovoleného debetu vo výške 119,96 Eur. Ohľadom tejto výzvy nepredložil žalobca žiaden doklad o jej doručovaní, resp. odoslaní žalovanej. Nebolo tak preukázané, že tieto písomnosti sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej. Súd ďalej zdôrazňuje, že ani jednu z týchto výziev nemožno považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Výzva v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách musí byť kvalifikovaná. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto zákonného ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt bez súhlasu dlžníka. Účelom takejto výzvy je ochrana klienta pred postúpením bankovej pohľadávky na iný subjekt. Cieľom je, aby bol spotrebiteľ vo výzve upozornený nielen na omeškanie s úhradou pohľadávky, ale aj na jeho následok v podobe postúpenia bankovej pohľadávky na inú osobu a vytvoriť tak spotrebiteľovi priestor na možnosť zvrátiť postúpenie pohľadávky tým, že omeškanú pohľadávku banke v dodatočne stanovenej lehote uhradí. Z obsahu výzvy banky zo dňa 19.12.2019 označenej ako „upomienka“ je zrejmé, že jej účelom malo byť upozorniť žalovanú na to, že ak v stanovenej lehote neuhradí nepovolený debet na bežnom účte, banka bude nútená využiť príslušné ustanovenia zmluvy o úvere (bez ich vymedzenia) a následne banka pristúpi k zrušeniu nastaveného limitu povoleného prečerpania a vymáhaniu pohľadávky. Z obsahu výzvy banky zo dňa 20.1.2020 je zrejmé, že jej účelom malo byť oznámenie žalovanej, že banka vyhlásila okamžitú splatnosť záväzku z úveru, ktorý dlh vyčíslila na sumu 3.586,07 Eur, že banka vypovedala zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania k 20.1.2020 a upozorniť žalovanú, že ak v dodatočne stanovenej lehote dobrovoľne neuhradí zosplatnený dlh, banka zruší platobné karty. Ani v jednej z uvedených výziev nie je uvedené, že ak žalovaná neuhradí pohľadávku v lehote 90 dní, tak banka postúpi pohľadávku zo zmluvy o úvere na iného veriteľa. Vo výzvach teda nie sú uvedené podstatné náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi

podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (teda v súvislosti s vyhlasovaním mimoriadnej splatnosti úveru) a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (teda v súvislosti s osobitnými podmienkami postupovania pohľadávok) sa navzájom nenahrádzajú, ani nekonzumujú, keď účel každej z nich a aj z toho plynúci obsah každej z nich je odlišný. Preto súd výzvy banky zo dňa 19.12.2019, 20.1.2020 nepovažuje za kvalifikované, ich obsah nezodpovedá účelu a zmyslu § 92 ods. 8 zákona o bankách a ani z nich nevyplýva úmysel banky vyhotovovať výzvy v súvislosti s postúpením pohľadávok, ku ktorému banka pristúpila až dňa 3.3.2022, t.j. viac ako po 25 mesiacoch po zaslaní výziev. K rovnakému právnomu záveru dospeli v obdobných právnych veciach aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 11CoCsp/21/2020 zo dňa 29.07.2020 a Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 6CoCsp 16/2022 zo dňa 17.5.2022. Krajský súd v Trenčíne v citovanom rozsudku dospel k záveru, že zákon o bankách nevyžaduje, aby banka presne citovala ustanovenie § 92 ods. 8 v písomnej výzve, avšak účelom takejto výzvy je ochrana klienta pred postúpením bankovej pohľadávky, preto je nevyhnutné, aby bol dlžník na možnosť postúpenia v takejto výzve upozornený. Táto skutočnosť predstavuje podľa názoru odvolacieho súdu aspoň minimálnu požiadavku na splnenie účelu uvedeného ustanovenia Zákona o bankách. Za výzvu podľa tohto ustanovenia nie je možné požadovať akúkoľvek výzvu, ktorú veriteľ zasiela dlžníkovi. Podľa krajského súdu spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 11CoCsp 1/2021 zo dňa 18.3.2021, na ktorý poukazoval žalobca, vyhodnotil ako kvalifikovanú výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách listinu banky - vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, ktorá obsahovala výzvu banky na zaplatenie omeškaných splátok vrátane upozornenia spotrebiteľa na právo banky postúpiť pohľadávku tretej strane, ak nedôjde v uvedenej dobe k zaplateniu pohľadávky s príslušenstvom. S poukazom na uvedené skutočnosti súd bral potom zreteľ na právne závery Krajského súdu v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 6CoCsp 16/2022 zo dňa 17.5.2022, Krajského súdu v Žiline v rozsudku sp. zn. 11CoCsp/21/2020 zo dňa 29.07.2020, s ktorými sa stotožňuje. Písomné oznámenie postupcu (banky) o postúpení pohľadávky zo dňa 17.3.2022 adresované žalovanému tiež nie je výzvou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže táto písomnosť je realizovaná až po tom, čo došlo k postúpeniu pohľadávky a tiež nie je podľa obsahu výzvou na úhradu. Absencia riadnej výzvy na úhradu dlžníkovi pred postúpením pohľadávky a nepreukázanie doručenia, resp. aspoň odoslania tejto výzvy do dispozičnej sféry žalovanej preto spôsobuje nenaplnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky podľa kogentného ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd skúmal otázku vyhotovenia, odoslania, doručenia relevantnej písomnej výzvy banky žalovanej pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a tým aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z úradnej povinnosti (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009), a preto je irelevantné, že žalovaná v tomto smere nenamietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Súd výzvou zo dňa 2.5.2023 vyzval žalobcu na predloženie písomnej výzvy banky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktorá obsahuje upozornenie, že inak veriteľ bude môcť postúpiť pohľadávku inej osobe a dokladu o odslaní tejto výzvy na úhradu omeškaného dlhu alebo o jej doručení žalovanej, s upozornením, že listiny sú potrebné na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Súd v uvedenej výzve dal žalobcovi na vedomie, že tieto listiny sú potrebné pre vyhodnotenie danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi muselo byť zrejmé, že súd z obsahu spisu považoval za nepreukázané splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky a z tohto dôvodu dal možnosť žalobcovi (vyzval ho), aby v stanovenej lehote preukázal, že banka pred postúpením pohľadávky na žalobcu splnila zákonné podmienky, a do úvahy prichádzala i možnosť ustálenia nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorá vedie k zmietnutiu žaloby. Z uvedených dôvodov nemôže ísť v prípade tohto rozsudku o prekvapivé rozhodnutie ako to naznačoval žalobca v jeho podaní zo dňa 25.5.2023.

26. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti je zmluva o postúpení pohľadávky vo vzťahu k žalovanej neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, konkrétne pre rozpor s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nenadobudol pohľadávku voči žalovanej na zaplatenie nesplateného zostatku spotrebiteľského úveru z predmetnej zmluvy o úvere. Žalobcovi z tohto dôvodu chýba aktívna vecná legitímácia v konaní.

27. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania výrokom I. žalobu v celom rozsahu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol a preto vzhľadom na zásadu úspechu vzniklo úspešnej žalovanej podľa § 255 ods. 1, 2 CSP právo na náhradu trov konania. Výrokom II. súd úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože z obsahu spisu vznik trov konania žalovanej nevyplýva a takýto výrok je v súlade s procesnou ekonómiou v zmysle čl. 17 CSP (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.2.2018, zverejnené v zierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod R 72/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.